

Voorpublicatie - Getuigenis Van Herstel

Een voorproefje uit de bundel van M. Willemsen

Schrijven is de Kunst van het schrappen

Uitgeverij **Jasmijn**

Een paar gedichten uit de bundel die spreekt over rouw,
herstel, liefde en innerlijke kracht.

Lees. Voel. Herken.

DE WOND

Wat je niet benoemt, leeft verder in stilte

Mijn bestaansrecht

Ik besta.

Ook als jij me niet aankijkt.

Ook als jij mijn liefde niet kon ontvangen.

Ook als jij mijn grenzen een bedreiging vond.

Ik besta in elke traan die ik heb toegelaten.

In elke keer dat ik bleef,

en in de keer dat ik ging.

Ik besta,

niet door jouw erkenning,

maar door mijn waarheid.

En als ik nu rouw,

dan is dat omdat ik zielsveel heb gegeven —

en dat bevestigt mijn waarde,

niet mijn gemis.

Ik ben genoeg

Ik heb je gezien.

Diep, helder, en misschien zelfs dieper dan jij jezelf
ooit durfde aan te kijken.

Ik heb geprobeerd je vast te houden in liefde.

Maar je vocht liever dan je je overgaf.

En dus kies ik vandaag.

Voor mezelf. Voor mijn rust. Voor mijn waarheid.

Voor het leven dat licht is, zuiver, open,
zonder angst voor dreiging, schuld of controle.

Ik ben niet jouw vijand.

Ik ben alleen niet meer jouw spiegel.

Echo

(voor wie ooit alleen mocht herhalen)

Ik was haar —
de stem zonder oorsprong,
een schaduw van geluid
die zichzelf niet kende.

Ik herhaalde
wat nooit van mij was.
Klonk,
maar hoorde mij niet.

Zichtbaar op afstand,
aanwezig in afwezigheid.
Een ademhaling
die slechts volgde.

Jij sprak,
en ik werd echo.

Geen ik,
alleen reactie.

Tot ik zweeg.
En in dat zwijgen
een andere stem vond.

Zachter,
dieper,
mijn eigen.

Geen naam meer van jou.
Geen spiegel die mij opslokte.

Alleen ik.
En de stilte,
die eindelijk
antwoordde.

Thuis in het Loslaten

Hij was mijn haven, mijn zachte rust,
een lichtpunt tussen schaduw en duisternis.
Een ziel die mijn eigen ziel kende,
een thuis waar ik durfde te landen.

Maar liefde kan ook breken,
als het licht wordt opgeslokt door zwart.
Als de ander wegzinkt in pijn en vlucht,
en jij alleen blijft met de leegte van 'was'.

Ik droeg hem, als een zware mantel,
tussen hoop en rouw, tussen vasthouden en laten gaan.
Ik gaf liefde zonder voorwaarden,
maar soms is loslaten de grootste daad van trouw.

Want soms is thuiskomen niet bij een ander,
maar bij jezelf, in de stilte na de storm.

Waar tranen mogen stromen,
en de ziel weer zacht kan ademen.

Hij was mijn thuis, mijn diepe verhaal,
maar nu ben ik het ook voor mijzelf.

In het breken vond ik mijn kracht,
en in het loslaten mijn vrijheid.

Wil je verder lezen? De bundel is verkrijgbaar via Uitgeverij
Jasmijn.

www.uitgeverij-jasmijn.nl

ISBN: 978-90-833268-2-5